

OBSAH

K problematice Tkadlečka

(Ludmila Kubíková — František Šimek)

7

I. Teď žalobník najprvé žaluje, túží a volá zjevně a hlasitě na Neščestie. Nato všemu světu na ně túží a na ně křičí a je haní rozličnými řečmi a rozličnými kletbami a hrubú řečí je jako zatracuje a proklíná. 25

II. Odpověd Neščestie proti žalobníku. Teď zase Neščestie odmlúvá žalobníkovi, dávaje jemu věděti, proč kterakým řečem odpověděti chce. A potom tiež žalobníka, kto jest, ještě jemu tak hrubě přimlúvá, aneb odkud jest anebo co jest aneb proč jemu tak nestydlivě přimlúvá. A v téj řeči potom jeho učí, v kterém kto rádu jsa kterak mluviti má, a když se udá a bude toho potřebie, takto řka teď níže. 27

III. Teď žalobník proti Neščestie se jmenuje skrytým jménem a v podobenství. A v tom jemu svój řád a svój stav vypravuje. A potom vypravuje, proč jemu laje a kterú přičinú svój tajný skutek zjevuje. 32

IV. Teď Neščestie se diví řádu žalobníkova, že z toho řádu tak nesmyslně jemu přimlúvá. A v tom jeho treskce podobnú řečí. A potom jemu rozprávie, že jest ono rozlúčilo dvé lidí mladých od milosti, ještě k sobě jměli. A kto

jest byla ona a kto byl on, to jim také vypravuje, a kde
a kdy jest je rozlúčilo.

34

V. Teď žalobník již vypravuje Neščestí, že jest on ten, ješto
jest tak nelítostivě a tak hanebně s svú útěchú rozlúčen
a všeho světského utěšenie tiem rozlúčením jest již zbaven.

38

VI. Teď Neščestie odpoviedá žalobníku a praví, že to, což jest
koli učinilo, že jest to dobře a právě učinilo z svého rádu;
a že netolik, ale což se koli narodí na svět, buď starý člo-
věk neb mladý, urozený neb neurozený, učený neb sprost-
ný, světský neb duchovní, že bez Neščestie býti nemóž ani
jeho ujíti, bydli jakž bydli.

42

VII. Teď žalobník odpoviedá k Neščestí a praví, že by to
nebylo ani podobno, by své choti neželet a sobě žalosti pro
ni nečinil, poňavadž jest ztratil tak libú, milú, dobrú a šle-
chetnú chot a milého přítele; že to neslušie na člověka, by
tak brzo zapomenul dobrého přítele; že to činie hovada
a nerozumná tvář, ale ne lidé rozumní. A k tomu vypra-
vuje její postavu a jejie obyčeje. A potom vypravuje, kdo
komu co učiní, kterak jemu toho odlíčiti má.

48

VIII. Teď Neščestie opět mluví k žalobníkovi a jemu to vy-
kládá, že, by všichni lidé, jenž sú byli od počátka světa
na zemi až do siež chvíle, byli bez Neščestie, že by již
pravým pychem a pravým násilím jeden druhého jedl;
a netoliko, ale že by jim již svět dávno byl sšél a úzek.
A k tomu lakomství a k pýše přirovnává k tomu Evu, první
ženu, kterakými hřiechy byla podjata.

55

IX. Teď žalobník řečí rozličnú se opakuje a k Neščestí mluví
řečí hrubú a choti své vždy želeje a vždy Neščestí přimlú-
vá a své utěšené rozličné chvály vydává i tomu, ješto ji
má za svú ženu; a že ten jest darem nadě všechny dary

obdařen, ani jest který jiný dar na světě, jedno žena dobrá na své cti, v téj dokonalá. 62

X. Teď opět Neščestie mluví k žalobníkovi a jemu treskce řečí rozličnú a jemu písmem i smyslem přirozeným dovozuje a ukazuje, že své téj jisté želeti nemá; a v téj řeči jemu rozličnými příklady naučenie dává, že žádný člověk na světě bez Neščestie býti nemóž a že žádný člověk nenie, by někakého nedostatku neměl. A potom vypravuje, proč druhdy člověk jest počesten a kudy to jde a proč v té počestnosti trvá a dokud, a kdy jie znikuje. A potom také vypravuje věk nebo věčnost let každého člověka, kterak kterého kto věku požívati má tak k Bohu jakožto k světu. A potom učí žalobníka hledati takúžto frejieřku, jakožto tato byla, ješto jie pyče, ač jie hledati bude. 76

XI. Teď žalobník mluví k Neščestí a je zase hanie a praví, že nenie na něm a v něm nic dobrého, aniž se na něm kdo co dobrého dočaká. A že pro ně jest rozličně v sirobu poddán a že by je rád haněl, ale pro rozličnú věc jeho haněti nesmie. Avšak pro to vždy žalobník lkáti, truchleti a smútiti se chce pro svú chot a téj s myslí spustiti nemiení.

100

XII. Teď Neščestie opět odmlúvá k žalobníkovi a jemu rozměm dovozuje, že choti své želeti nemá, a kterak častokrát muž, panna, paní své cti dlúho hájivši upadne v hanebnost. A potom vypravuje, že podobný pláč každému člověku pro podobnú věc jest odpuščen. A k tomu potom vypravuje, proč jest ho jeho choti zbavilo. A potom jemu vypravuje rozličné příčiny rozličné milosti, a zvláště čtyři přirozenie lidské, jimž člověk jest milostí poddán anebo nepoddán tělesně, a co z těch všech milostí naposledy pocházie a kterak milosti zniknúti má, ktož jí jest osidlán. A potom, co toho naposledy potýká, ktož se s světskú milostí obierá, a čím jest zavázán k světu. 107

XIII. Teď opět žalobník rozličnú řečí se opakuje proti Nešcestí, jemu přimlúvajé a tiež jeho, co jest ono aneb odkad jest; a mezi tiem jemu opět hrubě přimlúvá. A potom žalobník jako túže na Neščestie k Bohu řeč svú pokornú vydává.

132

XIV. Teď Neščestie vypravuje v podobenstvie žalobníkovi, co jest ono a odkad jest a kteraké postavy a co jest jeho moc a kde se jest vzalo a odkad jest pošlo; a kterak Římené někdy Neščestie vypravovali aneb kterakú mu postavu byli dali.

137

XV. Teď žalobník opět k Neščestí hrubě mluví rozličnú svú řečí a jemu z jeho zlosti velmi přimlúvá, dávaje jemu příklady s dovozením Písma, že zatraceno býti má pro svú zlost a pro své zlé činy; a že proto vždy žalobník svého smutka a své kletby nechatí nechce, než vždy na ně volati a je klnúti.

147

XVI. Teď opět Neščestie žalobníku přimlúvá a rozličným důvodem a řečí jemu vypravuje, kterak žádného súditi nemá. A že proto, že jest jeho zbavilo jeho frejéřky, měl by viece děkovati Bohu a Neščestí, nežli se hněvati. A kterak jeho přirovnati chce k někaké soše Nabochodonozorově, jenž modla byla, a co toho potýká, ktož smutek a hoře z srdce pro tělesnú milost nevypustí. A kterak staří pohané měli sú dvanáct modl, jenž jim bohy byli přezděli. A potom, kterak žádný člověk žádným uměním, kteréžkoli jest, Neščestie prázden býti nemóž. A dokonávaje kapitolu vypravuje obyčeje a přirozenie rozličná rozličných lidí, tak ok ctnostem jako k zlostem.

158

Poznámky	187
Literatura	196
Slovníček	199
Seznam obrazových příloh	210
Obrazová příloha	za str. 212
Tkadleček a české umění jeho doby (Karel Stejskal)	213